

"Birth"**Mamali Shafahi****August 21 – September 11, 2026****Opening & Fridays: 4pm - 8pm,****Other Days: 11am - 7pm****Saturdays, Sundays & Public Holidays by Appointment Only****«تولد»****مملى شفاهى**

۳۰ مرداد تا ۲۰ شهریور ۱۴۰۵
افتتاحیه و جمعه‌ها، ساعت ۱۶ تا ۲۰،
سایر روزها ساعت ۱۱ تا ۱۹
شنبه، یکشنبه و تعطیلات رسمی با تعیین وقت قبلی

آدرس: تهران، فرشته، مریم غربی، بعد از کوچه راز
Address: After Raaz Alley, West Maryam Street,
Freshteh, Tehran, Iran

پروژه‌های بیرون از دستان، نمایشگاه انفرادی مملى شفاهى با عنوان «تولد» را ارائه می‌کند. [کانون دید ۰۴] در نزدیکی زیرزمین دستان در خیابان مریم غربی، بعد از کوچه راز، برپا می‌شود. این نمایش روز جمعه ۳۰ مرداد ۱۴۰۵ افتتاح شده و تا ۲۰ شهریور ۱۴۰۵ ادامه خواهد داشت.

«تولد» نقطه‌ای است که در آن پایان و آغاز، نه به‌عنوان دو وضعیت منفصل، بلکه به‌مثابه دو سوی یک حرکت پیوسته در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند. این نمایشگاه ادامه مسیری است که مملى شفاهى و دومینیکو گوتکنشت در دل غیاب، گذار و جهان‌های خیالی پس از مرگ دنبال کرده‌اند؛ مسیری که «تولد» آن را به نقطه‌ی مبدأ خود بازمی‌گرداند؛ به یک آغاز. آثار این ایده را در قالب قطعاتی پراکنده پیش می‌کشند – یک ژست، یک لمس، یک حیوان، یک منظره یا بازتابی از میل و هراس – که از توانی زمانی جدا شده و در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند؛ گویی لحظات متفاوت یک زندگی در یک کالبد واحد گرد آمده‌اند. در این ساختار، آثار همچون حافظه، زندگی را نه در قالب روایتی پیوسته، بلکه در مجموعه‌ای از شدت‌های پراکنده بازمی‌سازند؛ تکه‌هایی از گذشته که در وضعیت تازه همچنان حضور دارند. این منطق در سازمان فضایی نمایش نیز امتداد می‌یابد. رنگ سرخ از سطح آثار به پرده‌ها، پنجره‌ها و کف گالری گسترش پیدا می‌کند و فضا را به محیطی درونی، فراگیر و تقریباً بدنی بدل می‌سازد. آثار، میان چین‌های پارچه سرخ، در فضایی میان اتاق، صحنه و بدن قرار می‌گیرند؛ همچون ردپاهایی که از زیر یک پوست مشترک سر برمی‌آورند و لحظات متفاوت زمان و زندگی را برای لحظه‌ای در کنار هم نگه می‌دارند. گالری هم‌زمان به فضای درونی و یک آستانه بدل می‌شود؛ مکانی که مخاطب با ورود به آن، گویی به جایی پیش از شکل‌گیری حافظه بازمی‌گردد. «تولد» این حلقه را کامل می‌کند، بی‌آنکه به پایانی قطعی برسد. آنچه با تأمل بر مفهوم ناپدیدشدن آغاز شده بود، این‌بار در قامت کنش «شدن» بازمی‌گردد.

مملى شفاهى (متولد ۱۳۶۱، تهران) تحصیلات خود را در دانشگاه هنر تهران و مدرسه ملی عالی هنر پاریس، سرژی به پایان رسانده است. آثار او در مجموعه‌هایی از جمله مجموعه کادول (لندن)، مرکز هنر روزنوم (لتونی) و مجموعه دی موبیلیار (سوئیس) نگهداری می‌شوند. آثار شفاهى در آرتهای بین‌المللی از جمله لیسته، بازل (۲۰۲۱) نیز ارائه شده‌اند. او در نمایشگاه‌های انفرادی متعددی از جمله «دَدی (ریمیکس زبان)» (گالری زال، تورنتو، ۲۰۲۴)؛ «فانتاسماگوریا: بابا افراد بیشتری را می‌کشد» (گالری بریدر، آتن، ۲۰۲۳)؛ «گلوی عمیق: عشق تو چقدر عمیق است؟» (گالری ویتربین، لندن، ۲۰۲۲)؛ «شب داوری: پدرم مردم را می‌کشد» (مدار موازی، تهران، ۲۰۲۲)؛ «جهان زیرین و اثرات ناشیه» (زیرزمین دستان، تهران، ۱۳۹۵) و «اس‌دی شکسته» (زیرزمین دستان، تهران، ۱۳۹۳) شرکت کرده است. شفاهى در سال ۲۰۲۱ فیانیلیست جایزه هنر آسیایی ساورین بود و در سال ۲۰۲۰ جایزه بهترین فیلم تعاملی «گولدن کالف» را در جشنواره فیلم هلند دریافت کرد.

Dastan:Outside presents "Birth", a solo exhibition by Mamali Shafahi. [Focus Room 04] takes place near Dastan's Basement on West Maryam Street, after Raz Alley. The exhibition opens on Friday, August 21, 2026, and remains on view through September 11.

In "Birth," ending and beginning are not treated as separate states, but as two sides of a continuous movement. The exhibition extends the trajectory that Mamali Shafahi and Domenico Gutknecht have traced through absence, passage, and imagined afterlives, returning this journey to its point of origin: a beginning. The works unfold through fragments—a gesture, a touch, an animal, a landscape, or an echo of desire and fear—detached from chronological time and placed alongside one another, as if different moments of a life had been gathered within the same body. Like memory, the works reconstruct life not as a continuous narrative but as a collection of scattered intensities: fragments of the past that remain present within a new state. This logic extends into the spatial construction of the exhibition. Red spreads from the surfaces of the works to the curtains, windows, and floor of the gallery, transforming the space into an immersive, almost bodily interior. Emerging among the folds of red fabric, the works occupy a space somewhere between a room, a stage, and a body, appearing as traces surfacing through a shared skin and momentarily holding together fragments of different times and lives. The gallery becomes both an interior and a threshold—a place one enters as if returning to somewhere before the formation of memory. "Birth" completes the circle without reaching a definitive end. What began as a meditation on disappearance returns as an act of becoming.

Mamali Shafahi (b. 1982, Tehran) studied at the University of Art, Tehran, and ENSAPC (École Nationale Supérieure d'Arts Paris-Cergy). His works are held in collections including The Caudwell Collection (London), Zuzeum Art Centre (Latvia), OMM Museum Collection (Eskisehir), and Die Mobiliar Collection (Switzerland). His work has been presented at international art fairs including LISTE (Basel, 2021). His solo exhibitions include Daddy (Tongue Remix) (Zaal Art Gallery, Toronto, 2024); Phantasmagoria: Daddy Kills More People (The Breeder Gallery, Athens, 2023); Deep Throats: How Deep Is Your Love? (Vitrine Gallery, London, 2022); Judgment Night: Daddy Kills People (Parallel Circuit, Tehran, 2022); The Underworld and its Emergent Effects (Dastan's Basement, Tehran, 2016); and Broken SD (Dastan's Basement, Tehran, 2014). In 2021, Shafahi was a finalist for the Sovereign Asian Art Prize, and in 2020 he received the Golden Calf Award for Best Interactive Film at the Netherlands Film Festival.